

[Birte Weiss]

ikke er så alvorligt ment endda, at venstre vil være positiv over for reklamer.

Der blev efterlyst en holdning til de 6 andre punkter i forslaget. For socialdemokratiets vedkommende tror jeg, det er fremgået af, hvad der allerede er blevet sagt, men jeg vil da godt på givent foranledning sige, at selv det beskedne, som hr. Bertel Haarder nævnte, at flytte børne- og ungdomsafdelingen til provinsen, går vi imod med de argumenter, der allerede har været fremme i forbindelse med drøftelser om det i radiatoråds-sammenhæng.

Så til fru Marianne Bentsen-Pedersen: jeg var i mit indlæg inde på, at vi gerne ad anden vej vil være med til at undgå den voldsomme politisering, der har fundet sted i radiatorådet her i de seneste år, men jeg sagde også, at vi ikke mener, at det forslag, der ligger fra SF, er velegnet til det. Jeg synes, det er en god anledning til, at vi tager den problemstilling op til en nærmere drøftelse, så jeg nævner det blot, for at man ikke overfortolker det ønske, vi har om at finde ud af, hvordan man i praksis kan få nogle færre rent partipolitiske felttog i radiatorådets arbejde.

Tilbage står i forbindelse med SFs forslag det problem, som jeg måske betragter som det største, nemlig at det i praksis nok vil være vældig vanskeligt af foretage en egentlig adskillelse imellem de økonomiske og de programpolitiske dispositioner, fordi de hænger så nøje sammen og næppe kan betragtes som selvstændige opgaver. Men det er måske én af de ting, der kan komme en positiv drøftelse om.

Flemming Jensen (KF):

Indledningsvis vil jeg naturligvis takke ministeren for tilsagnet om at søge mediekommissionens arbejde fremmet. Det er klart, at ministeren ikke her og nu – hvor der i og for sig ikke er sket noget som helst – kan sige noget om, hvad det betyder i tid. Men tilsagnet er vi da naturligvis glade for.

Ministeren har i sin argumentation mod reklame-TV bl. a. peget på, at i Storbritannien var det anderledes, for det var jo et langt større område. Nu skal vi ikke glemme, at dér er der jo også sket en opdeling i regioner. Jeg synes heller ikke, vi skal glemme, når der har været peget på, at der er sket en

udvikling også i dansk fjernsyn, netop det, fru Nathalie Lind nævnte heroppefra for et øjeblik siden, at man fra alle sider – ifølge Annan-rapporten i hvert fald – også fra Labour's side, har gjort det helt klart, at netop konkurrencen imellem BBC og de kommercielle sendere har virket godt på begge parter. Det skal for øvrigt også være et svar til fru Birte Weiss: der skete faktisk noget i Storbritannien, da dette blev gennemført.

Det har været nævnt mange gange, at reklame kan betyde nedgang i pressens reklameindtægter, og der er næppe nogen, der har lyst til at slå aviser ihjel. Heldigvis sagde ministeren »i det mindste en overgang«, for der er jo tal, bl. a. fra Finland, der tyder på, at det, man på dansk kalder en follow-up reklame, har medført, at det er en meget kort overgang, hvis det overhovedet sker.

Jeg tror, den løbende debat, vi har omkring radio og fjernsyn, er et udtryk for, som opinionsundersøgelserne også har vist det, at der er mange her i landet, der efterhånden ønsker en ændring. Når man argumenterer imod en ændring og siger, at TV vil være så og så dyrt, så er det vanskeligt i og for sig at diskutere reelt, bl. a. fordi jeg har indtryk af, at man ofte tager udgangspunkt i tallene for Danmarks Radio. Hvem siger, at det behøver at koste det, som Danmarks Radio koster?

Det har også været nævnt, at det vil være ensidigt til gavn for de store virksomheder. Hvorfor skulle det nu egentlig være det? For det første vil jeg sige, at landsomfattende reklame jo ofte kommer fra store virksomheder. For det andet vil jeg sige, at reklamepriserne i Finland er relativt lave. For det tredje vil jeg sige, at det i vidt omfang bliver mærkevarer, altså også til gavn for detailhandlerne.

Fru Birte Weiss sagde i sit første indlæg, at hun tvivlede på, at adskillelsen mellem reklamer og programmer kunne fastholdes. Så er vi jo ude i tro, og jeg synes ikke, vi skal føre religionskrig her. Det er i hvert fald en konservativ opfattelse, at denne adskillelse skal fastholdes, og det kan jo lægges fast i lovgivningen.

Det har også været nævnt, at man frygtede en påvirkning af udsendelserne fra annoncernes side. Det har vi da, måske med en enkelt undtagelse, aldrig mødt i den danske dagspresse, mig bekendt. Hvorfor skulle det så komme her?